

tin, David von Schultzenheim och Peter Jonas Bergius samt syndicus (sekreteraren) Anton Hoffman, vidare hovmedikus Johan Lorens Odhelius och adjunkten Carl Ribe (adlad Ribben), sedermera assessor i Collegium Medicum.

Genom ön Strömsborg löpte en kanal, i vars norra ände det fanns möjlighet att simma och dyka; söder därom fanns en trappa ned i vattnet, omklädnings- och vilrum. Norr om kanalen kunde man erhålla varma bad och ångbad, såsom myrbad och kryddbädd. Till den av Ström uppförda byggnaden pumpades vatten upp till ett vindsrum där en cistern placerats. Därifrån rann sedan vattnet med självtryck i rör ned till de så kallade badstolar och duschar som fanns inne i byggnaden. Här fanns även möjlighet att få bad med gyttja som hämtats från Loka brunn. Någon landförbindelse hade inte Strömsborg vid denna tid, varför överfarten fick ske med roddbåt, antingen från Gamla stan eller Norrmalm, ungefär där Vasabron har sitt norra fäste. Om badinrättningen på Strömsborg var välfrekventerad är inte känt. Badet höll i alla fall öppet sommartid fram till 1777. Den sista notisen om verksamheten finns i *Dagligt Allehanda* den 23 maj 1777.

Erik Hamberg

THUNBERG'S BARBARY LION. Lions arriving in Sweden during the eighteenth century were often gifts to the king from rulers in North Africa. They were part of an exchange, established in the 1720s and continued until the 1840s. To keep Swedish ships safe in the Mediterranean, diplomacy was essential, and weapons, ammunition, anchor chains and other Swedish products were shipped to among others Morocco. Big cats such as lions and cheetahs, and other animals including ostriches were among the gifts sent to the Swedish ruler from the North African regents. The lions were kept in Stockholm in Lejonslätten ('Lion Plain') at the Royal Djurgården. These lions naturally cost a lot to feed and required expert staff to take care of them. Some of them lived for several years and their roar was heard far and wide throughout the vicinity. Some of the lions were stuffed after their deaths and are still preserved: the lion at Gripsholm Castle arrived in Sweden in 1732 and one specimen in the Swedish Natural History Museum arrived from Morocco in 1779.

In 1807 the new University of Uppsala Botanical Garden was officially opened. This previous royal garden was a gift from King Gustav III in 1787, but it took many years for Carl Peter Thunberg to move the animals and

Thunberg's Barbary lion is nowadays kept in the storage of Uppsala Museum of Evolution. Photo: Ingvar Svanberg.

plants from Carl Linnaeus's garden at Svartbäcksgatan. Not much is known about Thunberg's animals, but in the north wing of the orangery there were several rooms set aside for them. Here a royal gift, a Barbary lion, which the Academy had received in October 1802 from the king, was placed. Unlike the lions in Stockholm, who often lived for several years far from their natural habitat in a harsh and cold climate, this Barbary lion in Uppsala was not long-lived. Already at the beginning of next spring it apparently had health problems. The reasons are not clear, but a change in diet contributed to some improvement. Adam Afzelius suggested offering the lion a live hen: the lion could drink its blood. Then a live calf and other animals were fed to the lion. It seemed to get better from this raw meat diet, but still it did not recover completely and the first lion in Uppsala died on 30 April 1803. This was probably the most exotic, or at least the most spectacular of all animals ever kept in captivity under the auspices of Uppsala University.

Barbary lions are extinct today. The populations which once roamed the Barbary Coast region of the Maghreb, the area in North Africa ranging from the Atlas Mountains in Morocco as far eastwards as Egypt, were eradicated by the 1960s. "Thunberg's" lion was stuffed and is today found in the Museum of Evolution collections in Uppsala. It was last shown to the public at the university library Carolina Rediviva in 1993 in connection with a Carl Peter Thunberg exhibition. Since then it is kept in storage, but it should play a more prominent role, both as part of the university's older history and Swedish connections with North Africa, and also as a reminder about those human activities, which cause many animal species to become endangered or extinct.

Ingvor Svanberg & Sabira Ståhlberg

LINNÉS VÄNNER. Det gångna året har i hög grad präglats av covid-19-pandemin som drabbat inte bara Sverige utan hela världen. I likhet med andra föreningar har Linnés Vänner tvingats ställa in föredrag och andra aktiviteter i enlighet med folkhälsomyndighetens och övriga myndigheters påbjudna restriktioner. Årsmötet fick därför äga rum per capsulam torsdagen den 25 februari. Framemot sommaren hade allt fler blivit vaccinerade och myndigheterna började lätta på restriktionerna, vilket gjorde att Linnés Vänner kunde delta i Botans dag, som hölls den 5 september i Botaniska trädgården i Uppsala. Som vanligt hade vi ett bokstånd och informerade om föreningen. Linnés Vänners bord och försäljningen av böcker med Linnéanknytning drog till sig ett stort antal besökare under hela dagen. Böckerna hade införskaffats av vår medlem Anna-Kersti Månsson och hade en strykande åtgång. Medlemmarnas stora intresse och engagemang har alltid varit en styrka i föreningen.

Initiativet till Linnés Vänner, som är en vänförening till de linneanska trädgårdarna, togs i oktober 1992 av akademiörtraggårdsmästaren vid Linnéträdgården Gunnar Petersson och föreståndaren för Botaniska trädgården Örjan Nilsson. Det fanns ett behov av att stimulera intresset för det linneanska arvet bland uppsalaborna. Under mottot "låt Uppsala blomstra" bildades så föreningen Linnés Vänner i mars 1993. Intresset för föreningen ökar glädjande nog varje år och vi har nu runt 700 medlemmar. Årets bidrag om 30 000 till de linneanska trädgårdarna gick till produktioner av digitala visningar och föreläsningar som kan publiceras på internet; även programverksamheten vid de linneanska trädgårdarna har ju påverkats av pandemin. Genom förening-

SVENSKA
LINNÉSÄLLSKAPETS
ÅRSSKRIFT
ÅRGÅNG 2021

YEARBOOK OF THE
SWEDISH LINNAEUS SOCIETY

UPPSALA 2021

REDAKTÖR
DAVID DUNÉR
LUND

*Svenska Linnésällskapet stiftades den 23 maj 1917
och dess årsskrift utkom första gången 1918*

ISBN 978-91-85601-45-5

ISSN 0375-2038

Printed in Sweden by
Exakta Print AB, Malmö 2021